

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

I Allahs navn, den nåderike, den evig barmhjertige
«Ved Gud den allmektige, barmhjertiges navn. Han er vår sanne hjelper»

Ahmadiyya Muslim Jama'at sin tolkning av begrepet profetenes segl

Ahmadiyya Muslim Jama'at mener og tror at Profeten Muhammad^{sa} er profetenes segl. Gud ga denne opphøyde statusen kun til ham, og det finnes ingen unntagen ham som besitter denne tittelen.

Ahmadiyya Muslim Jama'at mener helt klart at Profeten Muhammad^{sa} var den siste lovgivende Profeten, og at det etter ham ikke kan komme noen ny lovgivende profet. Men hvilke Koranske vers og Hadith bruker Ahmadiyya Muslim Jama'at som grunnlag for dette synet? Den Utlovede Messias^{as} hevdet å være en profet sendt av Gud, men uten noen ny lov. Blir da statusen til Profeten Muhammad^{sa} forandret som følge av dette?

Den Utlovede Messias^{as} sier følgende i sin bok «Haqeeqat-ul-wahi»:

- 1) «Gud ønsker av deg at du skal innse at Gud er en og at Profeten Muhammad^{sa} er Hans Profet og Den siste lovgivende Profeten opphøyd over alle andre profeter. Det vil ikke komme noen Profet etter ham med unntak av den som vil være omsvøpt i det Muhammadske pleddet»
- 2) «Den Allmektige Gud har gjort Profeten Muhammad^{sa} besitteren av seglet, et segl som er gitt ham for å bekrefte hans eksellens, og som ikke er gitt noen andre. Det er derfor han har fått tilnavnet «Profetenes segl (Khatam al-Nabiyyin)» for å vise at det å følge ham vil føre til at en oppnår fortreffelighetene fra hans Profetdømme og hans åndelige velsignelse vil føre til velsignelser for andre. Ingen andre profeter fikk denne hellige makten, og det er den egentlige betydningen av denne tradisjonen. (Sitat fra pensumet til kunnskapskonkurransen, s. 66)

For det første; hvilke vers i Koranen beviser at det vil komme profeter etter ham, fra hans eget folk? Og at det vil komme profeter fra det muslimske folk, som ikke vil komme med nye lover? I forbindelse med dette er det fortalt i Koranen at det vil fortsette å komme sendebud.

Verset om «Khatam-ul-nabiyyin (profetenes segl) og hva den betyr:

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ
النَّبِيِّينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

Oversettelse: «Muhammad^{sa} er ikke far til noen av deres menn, men han er Allahs sendebud og Profetens segl, og Allah har viten om alle ting» (Surah 33, vers 41)

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ

Oversettelse: Muhammad^{sa} er ikke far til noen av deres menn (fysisk), ei kommer han til å bli det. (Surah 33, vers 41)

Tolkningen av dette verset er at Profeten Muhammad^{sa} ikke fysisk var far til noen av «våre» menn men at han er den åndelige far til de troende. Han er videre også åndelig far til alle

profetene. Det at han var Muhammad^{sa} (Altså, en skikkelse som er verdig mye ros) er ikke avhengig av at han har noen biologiske barn men er tvert i mot et bevis på at han alene var Den siste lovgivende Profet^{sa} og profetenes segl.

Ved å være en Profet er enhver Profet far til sitt folk, men det som skiller Profeten Muhammad^{sa} fra de andre er det faktum, at han var profetenes segl. Altså, hans status er høyest av alle profetene. Ved å følge Profeten Muhammads^{sa} lære kan mennesket oppnå en opphøyd status og dette er en egenskap som ingen andre profeter før Profeten Muhammad^{sa} hadde.

Hvordan tolket Profeten Muhammad^{sa} og andre religiøse lærde ordet «segl»?

- Profeten Muhammad^{sa} sier følgende om sin onkel Abbas^{ra}:

«O onkel! Vær sikker på at du er den siste flyktningen, på samme måte som jeg er den siste Profeten» (Sitat fra det grunnleggende pensumet til kunnskapskonkurransen, s. 71)

Kom det ingen flyktninger etter Hazrat Abbas^{ra}? Dette er altså et bevis på at Profeten Muhammad^{sa} ga Hazrat Abbas^{ra} status som «den siste flyktning» i den forstand at det ikke vil komme noen flyktninger som vil ha den samme opphøyde statusen som han hadde.

- Om Hazrat Ali^{ra} har Profeten Muhammad^{sa} sagt følgende:

«O Ali! Jeg er den siste Profeten og du er den siste Gudsvenn.» (Sitat fra det grunnleggende pensumet til kunnskapskonkurransen, side 71)

Etter det arabiske språket betyr ordet «Khatam-ul-Nabiyyin (profetenes segl)» «Afzal ul Nabiyya», altså det sendebudet som er overlegen de andre selv om ordet «khatam» på urdu, punjabi og farsi betyr «den siste». Akkurat som ordet «Makar» på urdu og farsi betyr å forråde noen mens det på arabisk betyr å forkynne. På samme måte snakker uttrykket «Khatam-ul-nabiyyin (profetenes segl)» om en overlegen skikkelse hvis all lovprisning og fortrefelighet slutter hos, og om en skikkelse, hvis overlegenhet det ikke finnes andre eksempler på. Ordet «Khatam» tolkes også til ordet «Ring» og ringer er jo noe et menneske har på seg for skjønnhetens skyld. Derfor kan uttrykket «Khatam-ul-Nabiyyin (profetenes segl)» tolkes som «Det skjønneste sendebudet». En utredning av disse tolkningene er å finne i boka «Fitha-ul-Baiyaan». På denne måten ble altså Profeten Muhammad^{sa} ringen til alle profetene; han er dermed en av dem. De finner skjønnhet i Profeten Muhammad^{sa} sin skikkelse. (Fra boka «Packet», s. 298)

Vi finner følgende i Koranen:

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ

Oversettelse: «Allah har forseglet deres hjerter» (Surah 2 vers 8)

Hvis ordet «khatam» i dette verset hadde betydning å lukke igjen noe, å avslutte noe, hadde oversettelsen av dette verset vært «Allah har gjort slutt på deres hjerteslag». Derfor betyr ordet «khatam» i denne sammenhengen at Allah har forseglet hjertene deres sånn at de ikke lenger er mottagelig for den sanne læren. At deres hjerter har lukket seg betyr altså at de har blitt forseglet for den sanne læren, ikke at hjertene deres fysisk har sluttet å slå.

Sannsynligheter for profetdømme nevnt i Koranen

Det er bevist i Koranen at profetdømmenes gang ikke ble avsluttet etter Profeten Muhammad^{sa}, tvert om fortsetter den og det er mulig at det kan komme profeter som er en del av hans folk og som vil befeste Koranens lære i verden.

Det første verset:

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ ط

Oversettelse: «Allah utvelger (Sine) sendebud blant englene og menneskene»
(Surah 22 vers 76)

Dette verset viser at Allah velger ut sendebud blant englene og menneskene. Ordet «Rasoola» i dette verset er flertall og kan dermed ikke vise til Profeten Muhammad^{sa}. En må derfor erkjenne at det kan komme profeter etter Profeten Muhammad^{sa}.

Dermed betyr **اللَّهُ يَصْطَفِي** at det vil bli sendt profeter når de trengs. Allah har altså fortalt i dette verset at Han vil velge profeter blant menneskene og at han vil sende sine engler til å utføre ulike oppgaver. Dermed vil altså profetdømmenes gang fortsette.

Det andre verset:

وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ
أُولَٰئِكَ رَفِيقًا۔

Oversettelse: «Og den som adlyder Allah og dette Sendebud – slike skal være blant dem Allah har vist Sitt velbehag, nemlig: profetene, og de sanndru, og martyrene, og de rettferdige, og disse er de beste feller» (Surah 4 vers 70)

I dette verset fortelles det at ved å følge Profeten Muhammad^{sa} vil et menneske gå fra sin status som en rettferdig troende til å bli en opphøyet person i Allahs øyne. Før i tiden kunne altså det å adlyde de tidligere profetene føre en til sannhetens sted. Men ved å adlyde Profeten Muhammad^{sa} kan en altså oppnå en opphøyd status i Guds øyne.

Det tredje verset:

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

Oversettelse: «Les på veien til dem Du har vist Din nåde» (Surah 1, vers 6 og 7)

Hvilken nåde er det snakk om her?

Vi leser følgende i Koranen:

Moses^{as} sa til sitt folk: “O mitt folk! Ihukom Guds nåde. Da han ga en blant dere en opphøyd status i sine øyne og gjorde vedkommende til konge.

Det er altså bevist her at statusen som opphøyd i Allahs øyne og kongedømme er to nåder som Gud gir til et folk. Gud har selv gitt disse tingene status som nåde i Koranen og har lært disse folk bønner og veien til Hans nåde. Om det å lære denne bønner har Gud fortalt at Han også aksepterer denne bønner. Han har altså ikke lært bort en bønn som han ikke akter å akseptere. Også her finner man bevis for at det kan komme profeter blant Profeten Muhammad^{sa} sitt folk.

Det fjerde verset:

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا

Oversettelse: «Å (dere) sendebud, spis av de (gode og) rene ting, og handle godt, for Jeg er sannelig vel vitende om det dere gjør» (Surah 23 vers 52)

Også her har uttrykket «Rasoolo» blitt brukt, altså det er snakk om mer enn én. Profeten Muhammad^{sa} var jo «Rasool (sendebud)», alene. Det fantes ingen andre sendebud på hans tid. Det må derfor erkjennes at det vil komme profeter etter Profeten Muhammad^{sa} ellers gir Gud døde profeter ordre om å reise seg og spise av det rene og gjøre gode ting. Det er altså bevist at Gud i dette verset henvender seg til de profetene som blir født etterpå og som vil være lydige mot Koranen.

Det femte verset:

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ

Oversettelse: «Og de fleste av de tidligere folkeslag hadde fart vill før dem. Og vi hadde sendt advarere blant dem.» (Surah 37 vers 72 og 73)

Dette betyr at når en stor del av et folk viker unna den rette vei, vil Gud sende sine profeter til dem slik at de igjen kan lede folket på den rette vei.

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

Oversettelse: Og vi valgte ut Profeten Muhammad^{sa} blant dem ... og det skjønt de tidligere var i åpenlys villfarelse (Surah 62 vers 3)

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

Oversettelse: «Ufred (og fordervelse) har vist seg til lands og til vanns» (Surah 30 vers 42)

Det ovennevnte betyr at når tilstanden til folket, lederne eller bokens folk begynte å forverre seg, ble det sendt en Profet til dem.

Disse versene beviser at Allah sender sin Profet til et folk når det er under villfarelse og viker unna læren til den første Profeten.

Det sjette verset:

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ

Oversettelse: «I dag har jeg fullkommengjort deres religion for dere» (Surah 5 vers 4)

De religiøse lovene har som formål å etablere et forhold mellom mennesket og Gud. Etterhvert som lovene blir ødelagt, vil også forholdet mellom mennesket og Gud bli ødelagt, og jo mer det blir fullkommengjort, desto mer vil forholdet mellom Gud og mennesket bli fullkommengjort. Koranen er den komplette religiøse lovboka. Det er dermed bevist at

Koranen er vår kilde til å oppnå et optimalt forhold til Gud og statusen som opphøyd er det optimale for å oppnå den beste kontakten med Gud.

Hadith av Profeten Muhammad^{sa}:

- Den niende hijra, etter sin sønn Ibrahim sin død, sa Profeten Muhammad^{sa} følgende:

لَوْ عَاشَ لَكَانَ صِدِّيقَانِيًّا

Oversettelse: «Hadde han overlevd hadde han vært en sann Profet»

- Profeten Muhammad^{sa} sin sønn Ibrahim døde under niende hijra og verset om «Khatam ul Nabiyiin (Profetenes segl)» ble åpenbart under femte hijra. Fire år etter versets åpenbaring sa Profeten Muhammad^{sa} at hans sønn Ibrahim hadde vært en sann Profet, hvis han hadde vært i live. Hvis «Khatam-ul-Nabiyyin» hadde betydde at det ikke kan komme noen profeter etter Profeten Muhammad^{sa} hadde Profeten^{sa} heller sagt at, hvis Ibrahim hadde vært i live hadde han ikke vært en profet, fordi jeg er profetenes segl.
- Profeten Muhammad^{sa} har sagt: «Abu bakr^{ra} er den beste blant dette folket med mindre det kommer en Profet blant dem.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِنِّي آخِرُ الْأَنْبِيَاءِ وَأَنَّ مَسْجِدِي آخِرُ الْمَسْجِدِ

Oversettelse: «Profeten Muhammad^{sa} sa: Jeg er den siste Profeten og min Moskeè er den siste Moskeen» Har det ikke blitt bygget flere Moskeèr etter Profeten Muhammad^{sa} sin Moskeè? Nesten alle Moskeèene som er å finne i verden i dag ble bygget etter Profeten Muhammad^{sa} sin Moskeè – er de dermed ulovlig bygget? Tvert om betyr denne beretningen av Profeten Muhammad^{sa} at det ikke vil komme noen Moskeèr etter hans Moskeè som vil være lik som hans Moskeè, som vil tjene det samme formålet som hans Moskeè hadde, som vil være en Moskeè hvor de samme bønnene vil bli utført som ble utført i hans Moskeè, hvis retning og betydning vil være annerledes og i fornektelsens forstand er **آخِرُ الْمَسْجِدِ**.
Dermed betyr ordet «Siste Profet» det at det etter meg ikke kan komme en Profet som kan komme med en ny religion, en ny lov, eller som bryter med min lov eller som vil stå utenfor troen på meg og erklære seg en Profet (Boka «packet, side 317)

- Oversettelse: Det vil være profetdømme blant dere så lenge Gud vil at det skal være det. Etter profetdømmet vil det være et kalifat som vil bestå så lenge Gud vil at det skal bestå og etter dette vil det være et kongedømme og den vil også vare så lenge Gud vil at den skal vare. Etter dette vil det være et kalifat som vil følge den samme retningen som profetdømmet.

I følge denne hadithen vil det være to profetdømmer som vil bli etterfulgt av et kalifat på samme måte som det var et kalifat etter Profeten Muhammad^{sa} sitt profetdømme. Og den siste tiden var jo viet til Den Utlovede Messias^{as} sitt komme hvilket betyr at det kalifatet som finner sted etter hans død vil være kalifatet som er etterfølgeren av profetdømmet (Khilafat Minhaje Nabuwat).

Hadith **لَا نَبِيَّ بَعْدِي** og tolkninger gjort av religionens seniorer:

- Hazrat Aisha^{ra} beretter:

قُولُوا إِنَّهُ خَاتَمُ الْأَنْبِيَاءِ وَلَا تَقُولُوا إِلَّا نَبِيَّ بَعْدِهِ۔

“O folk! Kall gjerne Profeten Muhammad^{sa} for den siste lovgivende Profet, men ikke si at det ikke kan komme andre profeter etter ham. (Det grunnleggende pensumet til deeni-maloomat konkurransen, s. 81)

- Imam Malaik Kari^{ra} beretter:

Den bokstavelige tolkningen av ordene **لَا نَبِيَّ بَعْدِي** er i følge de lærde at det ikke vil komme noen Profet med en lære i strid med Profeten Muhammads^{sa} lære.

Hvis **لَا نَبِيَّ بَعْدِي** skal tolkes på denne måten, hva da med ikke-ahmadier som venter på Jesu sitt andre komme? Vil han da ikke bli kalt en Profet? Hans lære er en annen, og han er ikke av Profetens umma, og derfor vil han heller ikke kunne videreføre Profetens profetdømme. Dette vil være i strid med utgangspunktet om at Profetens Lov vil vedvare til Dommens dag.

Den Utlovede Messias^{as} sine utsagn om muligheten for et nytt profetdømme

Den Utlovede Messias sier følgende i sin bok, Haqeeqat-ul-wahi:

“Det finnes ingen skrifter som er større enn Den Hellige Koranen og det kan heller ikke komme noen ny lov etter profeten Muhammad^{sa}. Profeten^{sa} har selv gitt meg tittelen, profet, men i betydning av og i den grad jeg følger Profeten^{sa}. Jeg finner ingen gode egenskaper iboende i meg, da alt jeg er blitt skjendet er på grunn av profeten Muhammad^{sa}. Og Gud har skjendet meg tittelen, profet, kun i betydning av en som samtaler mye med Gud. Og måtte de føle Guds vrede, de som legger noe mer i denne tittelen, eller setter seg selv høyt eller ikke holder seg innenfor Profetens^{sa} sfære. Profeten Muhammad^{sa} er visselig profetens segl, og det vil viselig ikke komme noen profet etter ham, annet i betydning av en som samtaler mye med Gud. Dette er imidlertid heller ikke mulig uten at vedkommende følger profeten Muhammad^{sa} lære. Ingen kan stå utenfor.” (Shaan boka, khatam-ul-nabiyyin, side 33 og 34)

Dette utdraget viser klart hva den Utlovede Messias sitt syn rundt dette er, nemlig at det ikke under noen omstendigheter kan komme en profet etter Profeten Muhammad^{sa} som ikke følger hans lære.

Den Utlovede Messias kastet igjen lys over dette tema i sitt brev av 23. mai 1908. Brevet ble publisert i avisen «Aam» den 26. mai 1908, og utgjør hans siste skriv om dette tema: «Jeg blir anklaget for å anse meg selv for å være en profet som står helt utenfor den islamske læren, som ikke ærer Koranens lære det grann, og ber bønner vendt mot en annen retning enn Kabâ, og tar avstand fra de islamske lovene og at jeg ikke ærer og følger Profeten Muhammad^{sa}. Disse anklagelsene er feil. Et slikt profetdømme er i mine øyne en vantros profetdømme. Jeg har gang på gang skrevet i mine bøker at jeg tar avstand fra et slikt profetdømme og alt det ovennevnte er feilanklagelser mot meg. Jeg anser meg kun for en profet i den forstand at jeg samtaler mye med Gud. Han samtaler med meg, og svarer meg. Han forteller meg om den kommende tid og dens hemmeligheter og forteller meg at så lenge

mennesket ikke kommer nær Ham vil Han ikke komme nær dem. Og det er nettopp av denne grunn jeg har fått tittelen profet. Så jeg er en profet fordi Gud har kalt meg det, og det å gå mot Hans ord vil være en synd for meg. Og hvorfor skal jeg forkaste denne anerkjennelsen Gud har gitt meg. Jeg vil forbli en profet til jeg forlater denne verdenen.»
(Shaan boka, khatam ul nabiyyun, side 34 og 35)

«Husk at folk stusser veldig når de hører ordet profet i relasjon til min proklamasjon. Dette fordi de tror at jeg anser meg for å være en profet som de tidligere profeter som ble skjenket et direkte profetdømme fra Gud. Dette er feil. Jeg sier ikke at jeg er en slik profet. Det er Guds vennlighet og guddommelighet, som for å vise Profetens åndelige styrke, har skjenket meg denne tittelen som en belønning for at jeg følger Profeten^{sa}. Jeg er således ikke kun en profet, men stammer også fra Profetens umma. Og mitt profetdømme er kun et speilbilde av Profetens profetdømmet, og ikke noe som jeg er blitt skjenket uavhengig av ham^{sa}.»
(Shaan boka, khatam ul nabiyyin, side 28).

Et annet sted, i boka Haqeeqatul wahi, sier han: «Det lovgivende profetdømmet sluttet etter Profeten Muhammad^{sa}, men profetdømmet forøvrig vil bestå til dommedagen slik at døren til menneskets utvikling vil forbli åpen.»
(Shaan boka, khatam ul nabiyyin, side 27)

Viktig: Alle versene og oversettelsene er hentet fra Pocket boka.